

† OSKAR ŠKULJ
(1912–1995)

V pomladanskem popoldnevu 11. aprila 1995 smo se številni prijatelji zbrali k zadnjemu slovesu od gospoda Oskarja Škulja.

Rojen je bil 14. decembra 1912 v Trstu kot peti v šestčlanski družini slovenskih staršev. Oče, po poklicu mizar, je skupaj z ženo, doma s Primorskega, ustvaril družino v tujerodnem okolju, kjer je bilo sovražstvo do Slovencev vsakodnevna življenjska izkušnja. In devetletni Oskar je doživel, da se je družina na nadvse skromen način preselila v Žlebič na Dolenjskem, od koder je izvirala očetov rod. Tam so z velikim trudom staršev usposobili za bivanje preprost dom, a ne za dolgo. Ogenj je upepelil to skromno stre-

ho nad glavo, ob tej nesreči pa je zgubil življenje še en Oskarjev brat. Nesreča in veliko pomanjkanje so obremenili tudi družinsko harmonijo. Poslej je skrb za osirotelo družino slonela predvsem na materi in njeno plemenito podobo je pokojnik nosil v srcu vse življenje.

Glasbeni talent, smisel za red in disciplino, vztrajnost in privajenost na trdo delo so mladega Oskarja po končani meščanski šoli pripeljali v vojaško glasbeno šolo v Vršcu. To izobraževanje je dokončal na Glasbeni akademiji v Ljubljani in postal klarinetist solist.

Vojaški poklic ga je nato vodil po številnih krajih naše nekdanje domovine od Beograda do Vršca, Džakovice in Trsata, kjer je poučeval mlade glasbenike. Poklicno pot je zaključil kot pomočnik kapelnika vojaškega pihalnega orkestra v Ljubljani.

Leta 1938 je s Planinskim polkom prišel v Škofjo Loko in tu ustvaril družino in dom. Mestu, ki ga je sprejelo, je obilo vračal z glasbenim znanjem, ki ga je razdajal in z njim več desetletij bogatil kulturno življenje.

Še kot aktiven vojaški glasbenik v Ljubljani je v naši glasbeni šoli začel poučevati mlade klarinetiste. Po upokojitvi je leta 1961 postal ravnatelj škofjeloške glasbene šole. S široko glasbeno angažiranostjo in osebno delavnostjo je dal izraziti pečat delovanju glasbene šole. Njegovo ravnanje je dalo nov pollet glasbeni vzgoji: povečalo se je število učencev, razvila se je individualna in skupinska instrumentalna in vokalna dejavnost, uspešno so delovali simfonični in harmonikarski orkester, pa godalni

kvartet, ženski vokalni kvartet, moški oktet in drugi. Umetniško je vodil loški pihalni orkester, sodeloval pri pripravi operet Melodije srca in Planinska roža.

V tem obdobju je škofjeloška glasbeniška šola odkrila vrsto talentiranih mladih glasbenikov, ki so nadaljevali študij in postali glasbeni pedagogi ter člani profesionalnih in številnih ljubiteljskih skupin.

Leta 1965 je bil Oskar Škulj za svoje delo odlikovan z malo plaketo občine Škofja Loka.

Spominski predstavitvi Oskarja Škulja pa je treba dodati še naslednje: njegov dom ob Suški cesti smo spoznali po rožah in čebelah!

Dobrih trideset let je čebelaril in bil med večjimi škofjeloškimi čebelarji. Življenje čebel je postalo dopolnilo njegovi glasbeni naravi, redoljubnosti in delavnosti. Skrbno jih je gojil. Čeprav je začel čebelariti že malo starejši, je v nekaj letih postal izkušen praktik. Uspeh pri čebelarjenju je botroval tudi večanju čebelarstva in tako je čebelaril tudi z

nad šestdesetimi panji. Bil je prevoznik in s čebelami je prepotoval kar precejšnji del nekdanje domovine od prostranih sremskih polj in skalnatih pašnikov Like do gričevnatih Goriških brd.

Vrsto let je sodeloval v organih škofjeloške čebelarske družine in v delo vnesel izreden red, natančnost in doslednost. Kjerkoli je sodeloval, je dana obljuba veljala, njegovo delo je čebelarje povezovalo in pletlo vezi dobrega sodelovanja in prijateljstva.

Njegovo slovo od tega sveta je sopoladalo s časom, ko smo v cerkvenem letu razmišljali o trpljenju našega Stvarnika, ki je prešel Kalvarijo, legel v grob in tretji dan z lastno močjo vstal iz groba. S to mislijo smo se poslovili od soseda, sokrajana, spoštovanega občana, vojaškega glasbenika, glasbenega pedagoga in dolgoletnega škofjeloškega čebelarja, gospoda Oskarja Škulja.

*Franc Rupar
Valentin Bogataj*